

بازدید شد
۱۳۸۲

۹۱۲۴-۱

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب: منتخب فاکهاشم (مختصر)	مؤلف:
موضوع:	موضوع:
خودت: ابواب ۱۲۹	موضوع:
شماره ثبت کتاب:	شماره ثبت کتاب:
۸۵۵۶۱	۱۲۰۲۱

خطی - فهرست شده
۹۲۹۸

بازرسی شد
۱۷ - ۲۶

۹۲۹۸

۲۵۰

تتبعه
بیمبر سلطان احمد
تبریز ۱۳۰۵

۳۱۳

[illegible]

40

[illegible]

[illegible]

الامير

در تصرف زلف و خال هم چرخ ده طش مقبوله فوق من کعبه نشستی
 زانجا بیایم چرخ بهشت نسیم بر بصره نسیم کعبه نو لاله رو نشاند سرین ابرو
 بالانه آبر چشم در چشم مرد و حلام شیرین کلام عین ملا و خمر نازک سیم
 محال فیه رب غیب فرخ کعبه لایق لب بر پایه قند و غایه روشن
 فرما که در دم کلمه کوه شش و شش و شش کعبه با کعبه کعبه خمر و خمر و خمر
 زلف منبر نرسد کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 ما نسیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 فرخ کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 عرض از منبر نرسد کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 طور کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه
 عرض من نرسد کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه کعبه

[illegible]

المز

[illegible]

قانع شد از دروغ زینا در معومات خود که بچواری است از باب غرض خود
 و غایت از آنکه که در سبزه افشای نظیر کینه اگر قدم نه است کند بهر در بهینه
 برادر با کینه ام باز که در از غرض خود ام این هزار و یک بار تو که در این بر جوع
 استقامت که نه بوقوع تحت از که به صبح نام است خواب هم علیه الله
 و در شتاب با بدایک شتاب در اسرار کاف تا از صفی در خواست و در صورتی که
 و حرف است
 ابتدا از سر سخن فصیح هر کدام نام را
 تا به و نیراست که بهت نزد و شکلا به و در دست با فرست و نصف جوع
 تا به و در عرض ضرب است بجز در جمل کمال نجوم بوش که در دار
 و در لایحه حاجت خط در کار بهر جهت هر یک بهر و بهر رساله در فصلی که بهر
 موافقت و موافقت که در بر اوقات چنان تا در صفی نصف که بهر و نصف
 از و در کاه بقطوف و مخرومه و کاه و بهر و مخرومه و در اوقات در اوقات

مقطع

مقطع در رخ کینه و مطلع هر رخ کینه و جبین اللیس و جبین اللیس و جبین اللیس
 برین و شوکی هار رخ کینه و مرکزین است ثابت و کینه بهر لغزش عام فردا
 و بهر از شوکی بهر شوکی بر کات آن شوکات و بهرین و بهرین و بهرین
 کمال قدر رخ کینه بر کینه و جمال هر مست نام بهر و بهر و بهر و بهر و بهر
 تا الله و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر
 و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر
 و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر
 یافت و خوفاً سر از آن که در وقت و الزام بهرین و بهرین و بهرین و بهرین
 تا بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر
 از بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر
 و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر و بهر

ملک ایران تو لقمه خفته لغز اسلم و ایال سیف صغیر غزا و جهاد و تبه ثغور و حله
 در شام عجبیه ثالث ماه و خورشید دارد در جزایر آن به جزایر آن
 خسر و خشم اکل عباس شده کافه پارسه بر پشته تاج و کمرات لاله
 و نصر حبه دله احواله و شبه لاله در خراسان کافه کفر و کفر و کفر
 به کج خور کج شکر و توت قاصد و کور و فرخند و کور و کور و کور
 لاله ایم که تفتیر و تفتیر و تفتیر و تفتیر و تفتیر و تفتیر و تفتیر
 تو لاله که در طرک و در طرک و در طرک و در طرک و در طرک و در طرک
 ماهره اعظم و ماهره اعظم و ماهره اعظم و ماهره اعظم و ماهره اعظم
 خاں بر من و دست لاله پای به م از طرب این حلام و نیر و نیر
 کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه
 کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه

لاله کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه
 معارفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه
 خلاف امروز و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه
 در زمانه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه
 فخر و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه
 چه میوان و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه
 ملوک و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه
 چه میوان و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه
 ملوک و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه
 چه میوان و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه
 ملوک و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه
 چه میوان و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه
 ملوک و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه و کوفه

منابر بنیاد حق پنهانی است هر چند که غفلت از حق است
 عازر بنام در هر دم که شایسته عظام در علم عود فرود آمد و کفر و کینه
 آموخته اند نه در هیچ کتاب و نه در حق صلیب لاجرم هر دم تا سر زدن
 از فراموشی حق نیست به کیفیت و هر دو است به کمال که هر یک از
 عساکر این صفت در عرض خود و با این لفظ هر دو شکر و در حق
 به نسب تقیر و کینه در نظم این ملک بر وزن فعلی است نه نقصانی
 چهار صبح با هر دو روز است و چهار کانه زودم یا لا یومیم نه در حق
 فدایت هم غافل است که قول حق نایطه حق غلبه بود و نیز علم است
 سبویه و جابر در کمال کبریا و در سر شایسته کتب خلدی نه در عرض و خط
 و الله گفته است که از آن روز تا آخر وقت نه ختم شد پس در هر روز شکر بگوید
 از فرقه طاعت و صفت کتاب بر بعضی از این علم در کار است که هر دو شکر است

و کفر به شهادت اگر است که از خدا و جلاله بر حق این منابر کار است
 سنوس در ملک و سر به نام صبح تو به و حق صلیب و کفر و کینه
 را بگو کرد و غلبه بر حق است که هر دو کادر و کفر و کینه
 به با یوب جعفر و سر و فر فارین است بر بار شایسته که در حق است
 به زوال رسته ام و خاک است این عتاب است در اجنه ایها به سبب
 و در غلبه که هر دو علم فارین است و هر یک از این دو در حق است
 من لک فارم که هر یک از این است که در حق است و سر و کفر و کینه
 به حق و سر از حق است و هر دو ملک و کفر و کینه و کفر و کینه
 است و تا به حق است و هر دو ملک و کفر و کینه و کفر و کینه
 در حق که هر دو ملک و کفر و کینه و کفر و کینه و کفر و کینه
 تا کفر از حق است و هر دو ملک و کفر و کینه و کفر و کینه و کفر و کینه

دین یافت که هر که کارهای بسیار به نعم و خایه در دین
 با خیر این کار نیست که کارهای بسیار به کثرت باشد از خود
 پس کس چه در پس چه صفتی در دین است با در با حفظ در دین
 صفت و لغت اگر آنکه معانی و تکریمات در کار است که هر که در دین
 موهبت است و این در دین است او داشت آن توحید یعنی توحید
 ثم گفت که توحید به کثرت و دینا چون توحید و توحید و توحید است
 نه هر چه در دین است و دینا در دین است و توحید به کثرت
 معانی است و توحید به کثرت است و توحید به کثرت است
 و این است که دینا در دین است و توحید به کثرت است
 و در دینا در دین است که در دینا در دین است
 که در دینا در دین است که در دینا در دین است

[illegible]

در دم زاده توانست پس منهد و نه اس توانست از پس منهد آواز
 این است و بگویند که ما هرگاه که منهد است من پس منهد و منهد
 باینکه ابوجس خنده و در اب فانی منهد و منهد و منهد و منهد
 منهد و منهد و منهد و منهد و منهد و منهد و منهد و منهد

حضرت سلطان احمد
 ۱۳۰۵

